

DECIZIA nr.113

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Directia de Control Fiscal, asupra contestatiei formulata impotriva procesului verbal incheiat in 2004.

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei a rezultat ca pentru aspectele sesizate de comisarul Garzii Financiare Sectia Galati exista interdependenta intre stabilirea obligatiilor bugetare prin procesul verbal din 2004 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite, fapte ce au condus la diminuarea obligatiilor datorate bugetului de stat, motiv pentru care prin Decizia emisa de DGFP s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, pentru obligatiile fiscale suplimentare cu titlu de impozit pe profit, TVA, acciza si fond special pentru produse petroliere, cu dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Parchetul de pe langa Judecatorie a confirmat propunerea de neincepere a urmaririi penale fata de administratorul petentei.

Prin contestatia formulata, petenta sustine ca beneficiarul final al livrarii de ulei neemulsionabil S.C. R este S.C. C, care a ridicat marfa direct de la rafinarie si a achitat 86% din valoarea facturii direct la producator. Petenta mentioneaza ca marfa nu a trecut prin gestiunea societatii contestatoare si ca urmare nu au fost intocmite documente de receptie si livrare. Sustine ca obligatia platii sumelor reprezentand acciza si fondul special pentru produse petroliere revine, conform art.246 alin.(2) Cod fiscal, revine detinatorului final, respectiv S.C. C.

Organul de control, prin procesul verbal intocmit in 2004, cu privire la obligatiile bugetare rezultate in urma premisei ca uleiul neemulsionabil a fost vandut drept carburant pentru alimentarea autovehiculelor, a constatat urmatoarele:

Verificarea a avut ca obiectiv solutionarea adresei transmisa de Garda Financiara, intocmita in baza notei de constatare, prin care s-a constatat ca in data de 06.11.2003 societatea contestatara s-a aprovizionat de la SC R cu ulei neemulsionabil scutit de la plata accizelor in conditiile OUG nr. 158/2001. Intrucat societatea verificata nu a putut face dovada utilizarii tehnice a acestui produs in scopul pentru care s-a aprovizionat sau dovada comercializarii acestui produs in starea in care a fost aprovizionat, s-a ajuns la concluzia ca uleiul neemulsionabil a fost vandut drept carburant pentru alimentarea autovehiculelor, incalcandu-se dispozitiile art.15 pct. (1) si (2) din HG 163/2002, fapt pentru care datoreaza acciza in conformitate cu art.26, alin.4 din OUG 158/2001.

In conformitate cu art.14 din Legea nr. 87/1994, s-a procedat la stabilirea prin estimare a veniturilor realizate din vanzarea uleiului neemulsionabil, utilizand in acest scop pretul de livrare a uleiului neemulsionabil practicat in aceeasi perioada de societati similare.

Astfel, din vanzarea uleiului neemulsionabil organul de inspectie fiscala estimeaza ca petenta a realizat un venit in baza caruia s-au stabilit obligatii fiscale privind impozit pe profit, TVA de plata (stabilit ca diferenta intre taxa pe valoarea adaugata suplimentara in aferenta livrarii mascate de ulei neemulsionabil drept combustibil, determinata in conformitate cu situatia constatata de comisarul Garzii Financiare, si taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de ulei neemulsionabil nededusa de petenta pana la data controlului), acciza si fond special pentru produse petroliere, pentru care s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

Cauza supusa solutionarii consta in a stabili daca obligatiile fiscale stabilite pe baza venitului estimat ca urmare a livrarii mascate de ulei neemulsionabil au fost calculate corect.

In fapt, referitor la aspectele sesizate de comisarii Garzii Financiare, petenta sustine ca beneficiarul final al livrării de ulei neemulsionabil efectuată de S.C. R pe data de 06.11.2003 este S.C. C, care a ridicat marfa direct de la rafinarie și a achitat 86% din valoarea facturii direct la producător și ca marfa nu a trecut prin gestiunea societății contestatoare și ca urmare nu au fost întocmite documente de recepție și livrare. Arată ca obligația plății sumelor reprezentând acciza și fondul special pentru produse petroliere revine, conform art.246 alin.(2) Cod fiscal, detinatorului final, respectiv S.C. CMI CONSTRUCT TOTAL S.A. Caracal.

În Nota de constatare încheiată de comisarii Garzii Financiare se menționează ca, pentru a justifica destinația dată cantității de “ulei neemulsionabil” sau documente care să ateste existența fizică a acestui produs, petenta a prezentat procesul verbal de custodie încheiat în data de 07.11.2003 cu SC C, nesemnat însă de beneficiar, din care rezultă ca întreaga cantitate de “ulei neemulsionabil” ridicată de la SC R se află depozitată în regim de custodie la SC C.

În urma controlului încrucișat, a rezultat că justificările date de petent nu sunt conforme cu realitatea, deoarece administratorul SC C declară că nu a preluat în custodie cantitatea de ulei neemulsionabil de la petenta și nu recunoaște procesul verbal de custodie din 7.11.2003, nesemnat și nestampilat de vreun reprezentant al SC C. Menționează că nu a efectuat aprovizionări de marfuri de la petenta până în ziua în care a dat nota explicativă și că a plătit către SC R o sumă pentru petenta, în baza unei înțelegeri verbale ce urma să se materializeze într-un contract de colaborare pentru procurare și transport materiale de construcții, așa cum rezultă și din OP.

De asemenea, art. 246 alin.(2) din Codul fiscal, invocat de petent, nu era în vigoare la data efectuării operațiunii, Codul fiscal fiind aplicabil de la 01.01.2004.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.26 alin.(4) din OUG nr. 158 privind regimul accizelor, care stipulează:

“(2) Uleiurile minerale, altele decât cele prevăzute la alin.(2), sunt supuse unei accize dacă sunt utilizate sau sunt puse în vânzare drept combustibil sau carburant [...]”.

Intrucât petenta nu a putut justifica că uleiurile neemulsionabile aprovizionate în data de 6.11.2003 reprezintă produse scutite la plata accizelor, rezultă că organul de control a apreciat corect că există premisa că uleiul neemulsionabil a fost vândut drept carburant pentru alimentarea autovehiculelor și a procedat la estimarea veniturilor realizate prin livrarea acestui produs, fapt pentru care contestatia a fost respinsă ca neîntemeiată.